

PORTFÖY YÖNETİMİ

KISA ÖZET

BSİ206U

1. Ünite— Portföy Yönetimi

PORTFÖY KAVRAMI

Finansal piyasaların temel fonksiyonu, gelirlerinden daha az harcamada bulunarak tasarruf yaratan ekonomik birimlerle, gelirlerinden fazla harcama yapma eğiliminde bulunan tasarruf açığına sahip ekonomik birimler arasında fon transferini sağlamaktır. Para piyasası kısa vadeli fon arz ve talebinin karşılaştığı yerlerdir. Sermaye piyasası ise orta ve uzun vadeli fon arz ve talebinin karşılaştığı yerler olarak tanımlanır. Türev piyasalar ise, forward, futures, opsiyon ve swap işlemlerinin yapıldığı piyasalardan oluşur.

PORTFÖY YÖNETİMİ VE YASAL DÜZENLEMELER

Portföy yönetimi, finansal araçlardan oluşturulan portföylerin müşteri adına, müşterinin belirlediği risk oranı ve süre çerçevesinde maksimum verimi sağlayacak şekilde, vekil sıfatı ile yönetilmesidir.

Portföy yönetimi, yatırımcının amacını gerçekleştirmek için yaptığı girişimlerin tümünü içermektedir. Başka bir deyişle, portföy yönetimi, yatırımcının sahip olduğu toplam menkul kıymetlerin seçimi ve her birinden ne miktarda portföye dahil edileceği konusundaki belli yöntem ve teknikleri kapsamaktadır. Yatırımcıların ihtiyaçları risk olarak ifade edilmektedir. Portföy yöneticisi, alınan riske uygun olarak yatırımcının karlılığını maksimum yapmaya çalışmaktadır.

Portföy Yönetimi ile İlgili Yasal Düzenlemeler:

Portföy yönetimi yatırımcının kendisi tarafından yapabileceği gibi, profesyonel portföy yönetim hizmeti sunan finansal kurumlara da devredebilir. Bilindiği gibi, ekonominin dinamik yapısı gereği, zamanla ekonomik koşullar değişebilmektedir. Dolayısıyla, yatırımcıların menkul kıymetleri portföyden çıkarıp satmaları, yerlerine yenilerini almaları gerekebilir. Portföyden hangi kıymetlerin ne zaman satılacağı ve yerlerine hangi kıymetlerin ne zaman alınacağına karar vermek, uzmanlık ve sorumluluk isteyen bir iştir. Bu nedenle, «portföy yöneticiliği faaliyetleri» yetkili kurullardan gerekli izinleri almış bankalar ve uzman kuruluşlar tarafından yapılmaktadır. Resmi Gazetenin 13 Mayıs 1992 tarih ve 21227 sayılı nüshasında Sermaye Piyasası Kanunu'ndaki değişiklikler yer almıştır. Buna göre, küçük tasarruf sahiplerini korumak amacıyla aracı kuruluşlara müşteri portföylerini yönetme görevi de verilmiştir

PORTFÖY YÖNETİM SÜRECİ

Portföy yönetim sürecinde; yatırımcıya özel yatırım politikalarının belirlenmesi, yatırıma yönelik stratejiler geliştirilmesi, piyasa koşulları, yatırım araçlarının değerleri ve yatırımcının sürekli göz önünde bulundurulması, değişen koşullara göre portföy kompozisyonunda değişiklikler yapılması ve müşterilerin düzenli olarak bilgilendirilmesi gerekmektedir.

Buna göre portföy yönetim süreci birbirini takip eden 5 aşamadan oluşmaktadır:

1. Portföy planlaması,
2. Yatırım analizi,
3. Portföy seçimi,
4. Portföy değerlemesi,
5. Portföy revizyonudur

1. Portföy Planlaması:

Bu süreçteki başlangıç noktası, çeşitli yatırım olanaklarının özelliklerinin belirlenmesi ve yatırımcıların ihtiyaç ve tercihleri doğrultusunda eşleştirilmesidir. Portföy planlaması aşamasında yatırımcının risk, getiri ve vade beklentileri doğrultusunda yatırım ölçütleri belirlenir.

Portföy planlaması aşaması aşağıdaki konuları kapsamaktadır.

1. Yatırımcının durumunun incelenmesi,
2. Yatırım uzmanının veya portföy yöneticisinin durumunun saptanması,

PORTFÖY YÖNETİMİ

3. Yatırımcı adına faaliyette bulunan portföy yöneticisine yol gösterecek yatırım ölçütlerinin saptanmasıdır. Yatırımcının durumu incelenirken; yatırım süresinin açıklanması, yatırımcının isteklerinin ve amaçlarının belirtilmesi, yatırım süresince meydana gelecek fon hareketlerinin tahmini gerekmektedir. Yatırımcının finansal amaçları; güvenlik, karlılık ve likidite olarak sayılabilir. Ayrıca yatırımcı ne kadarlık riski kabul edebileceği ve yatırımın vadesini de bu aşamada planlamış olmalıdır. Portföy yöneticisinin durumu değerlendirilirken; yatırımcının kendisinin oluşturduğu portföyden sağlayabileceği sonuçlardan daha iyi sonuçlar alması veya geçerliliği kanıtlanmış tesadüfi yatırım yöntemleri ile sağlanabilecek sonuçlardan daha iyi sonuçlar alması gibi faktörlerin incelenmesi gerekmektedir.

2. Yatırım Analizi:

Portföy yönetiminin ikinci aşamasını yatırım analizi oluşturmaktadır. Yatırım analizi, portföye alınacak menkul kıymetlerin niteliklerinin incelenmesi, ölçülmesi, belirli bir süre içinde değişik menkul kıymetlerin performanslarının ne olabileceğinin nicel olarak tahmin edilmesidir. Bu tür hesaplamalarla, yatırım için uluslararası veya ulusal ekonomik, sosyal ve politik şartların uygun olup olmadığı ortaya konulabilir. Ekonomik durum olarak, hükümetin para ve mali politikaları, enflasyon, faiz oranları, ekonomi ve sektörel büyüme oranları, gayri safi milli hâsıla, ödemeler dengesi ve uluslararası gelişmeler dikkate alınmalıdır.

3. Portföy seçimi:

Portföy seçimi sürecinde, ilk iki aşamada yapılan analizler sonucunda portföye dâhil edilecek finansal araçların seçimi yapılır. Portföy yönetimindeki en önemli karar varlık karmasının seçimidir. Varlık karmasının seçimi, portföy yatırımını hisse senedi, tahvil, varant, hazine bonusu, finansman bonusu, varlığa dayalı menkul kıymet, repo, altın, döviz gibi değişik varlık sınıflarına bölmeyi ifade eder. Daha sonra, hangi menkul kıymete ne kadar yatırım yapılacağı saptanır.

4. Portföy Değerlemesi:

Sistemin dinamik özelliğinden dolayı, oluşturulan portföyün belirli zaman aralıklarıyla başarısının ölçülmesi gerekir. Başlangıçta belirlenen hedeflere ulaşıp, ulaşılmadığı, para cüzdanı içeriğinde bir değişiklik yapma gereği olup, olmadığı bu aşamada değerlendirilir. Portföy değerlendirmesi iki aşamada uygulanabilir. Bu aşamalar, performans ölçütlerinin hesaplanması ve performans karşılaştırmalarının yapılmasıdır.

5. Portföy Revizyonu:

Portföy revizyonuna portföyün gözden geçirilmesi de denmektedir. Portföyün gözden geçirilmesi veya revizyonu, yatırım amaçlarının, portföyün performans hedefinin, elde edilen gerçek sonuçların ve analizlerin dikkatli bir şekilde incelenmesini içerir. Portföy revizyonu, portföy yönetiminin dinamik bir süreç olmasını sağlayan bir aşamadır. Çünkü portföyün performansı ölçüldükten sonra portföy kompozisyonunun değiştirilmesine karar verildiyse, bu aşamada ilgili değişiklikler yapılmaktadır.

PORTFÖY ÇEŞİTLERİ

Yatırımcıların en çok tercih ettikleri finansal araçlar arasında hisse senedi ve tahviller gelmektedir. Hisse senetleri ve tahviller sermaye piyasasında işlem görürler. Hisse senetleri ve tahviller gibi yatırım araçları sermaye piyasalarında gerçekleştirdikleri işlemler açısından birincil ve ikincil sermaye piyasaları olmak üzere ikiye ayrılır. Birincil piyasalar dolaşıma ilk kez çıkarılan finansal araçların oluşturduğu finansal piyasalardır. İkincil piyasalar ise, menkul kıymetleri satın alanların söz konusu menkul kıymetleri nakde dönüştürmek istediklerinde bu dönüşüme olanak tanıyan ve tüm bunların sonucunda likidite sağlayan piyasalardır.

Tahvillerden Oluşan Portföyler:

Bu tür portföyler, anaparasının güvenini önde tutan, başka bir ifadeyle risk almayı sevmeyen, piyasayı izlemekte güçlük çeken tasarruf sahiplerinin tercih ettikleri portföy çeşididir. Hükümetlerin çıkardığı, hazine bonoları ve devlet tahvilleri, risksiz menkul kıymet olarak kabul edilmektedir. Yatırımcı tahvil veya bono yatırımlarından faiz geliri elde eder.

Hisse Senetlerinden Oluşan Portföyler:

Bu tür portföylerde her türlü risk düzeyine uygun yatırım yapmak mümkündür. Hisse senetlerinden oluşan portföylerde yatırımcı tipinin portföy oluşturma kararına büyük etkisi vardır. Örneğin riskli seven bir yatırımcı riski yüksek olan firmaların hisse senetlerine yatırım yapacaktır. Riskten kaçan yatırımcı ise nispeten riski düşük olan firmaların hisse senetlerine yatırım yapacaktır. Bazı yatırımcılar ise ne tam olarak riski almakta ne de tamamen riskten kaçmaktadırlar, bunlar da yatırımlarının bir kısmını riskli, bir kısmını daha az riskli hisse senetlerinden oluşturacaklardır.

Hisse Senetleri ve Tahvillerden Oluşan Portföyler:

En çok kullanılan portföy türüdür. Ekonominin içinde bulunduğu duruma göre, anapara, belli oranlarda hisse senedi, tahvil ve türev ürünler arasında paylaştırılır. Bu şekilde emniyet ve kârlılık unsurlarının birleştirilmesiyle, dengeli bir portföy oluşturulmaya çalışılır. Bilindiği gibi, ekonomideki gelişmeler zaman içerisinde farklılık gösterir. Piyasadaki eğilim v gelişmeler, zaman zaman hisse senetlerine veya tahvillere ağırlık verilmesini gerektirebilir. Sermaye piyasası, ekonominin aynası olduğundan, genelde ekonominin durgun olduğu dönemlerde, tahvil piyasasında bir canlanma, ekonominin canlandığı dönemlerde ise, hisse senedi piyasasında bir hareketlilik görülür. Buna göre, portföy en yüksek getiriye (%12,50) sadece hisse senetlerinden oluşan bir yatırım sepetiyle ulaşmaktadır. Söz konusu getiri seviyesinde ise portföyün riski (%14,90) en yüksek düzeye çıkmaktadır.

Diğer Yatırım Araçlarından Oluşan Portföyler:

Bir portföy, hisse senedi ve tahvil gibi temel menkul kıymetler dışındaki yatırım araçlarıyla da oluşturulabilir. Her bir yatırım aracının getirisi, riski, süresi, sağladığı haklar ve yasal yapısı farklılık göstermektedir. Yatırımcı bu kadar çok seçenek karşısında risk yüklenme durumuna göre, yatırım tercihlerini yapmak zorunda kalmaktadır. Dolayısıyla, yatırımcının öncelikle finansal piyasaları ve bu piyasalarda alım satım konu olan yatırım araçlarının özelliklerini bilmesi gerekir.

Portföye dahil edilebilecek yatırım araçları şu şekilde sıralanabilir:

- Hisse Senetleri,
- Tahviller,
- Varantlar,
- İmtiyazlı Hisse Senetleri,
- Katılma İntifa Senetleri,

Yukarıda sayılan yatırım araçlarının yanısıra, menkul kıymet yatırım fonları ve yatırım ortaklıklarına yatırım yapılabileceği gibi, portföye gayrimenkul yatırım fonları ve hisse senedi fonları da dâhil edilebilir

RİSK VE BEKLENEN GETİRİ

Risk'in sözlük anlamı, gelecekte beklenmeyen bir durumun ortaya çıkma olasılığı, yaralanma, incinme ve zarara uğrama şansıdır. Günlük yaşamda risk ve belirsizlik kavramlarının eş anlamda kullanıldığı görülmektedir. Risk olarak belirtilen durumlar, gelecekteki olayların alternatif sonuçlarının ortaya çıkma olasılıkları bilinebildiği durumlardır.

PORTFÖY YÖNETİMİ

Örnek: Başlangıç sermayesi 100 olan bir yatırımın sonucunda iki olası sonuç olduğu varsayalım. Birinci olası sonuca göre, yatırımın değeri, birinci yılın sonunda, %70 olasılıkla, 160'ye çıkacaktır. İkinci olası sonuca göre ise, yatırımın değeri, %30 olasılıkla 60 olacaktır. Bu örnek aşağıdaki şekilde ifade edebilir.

Beklenen getiri, belli bir dönem getirileri ile bu getirilerin gerçekleşme olasılıklarının çarpımının toplamıdır. R yatırım fırsatının beklenen getirisi,

$$E(R) = P_1 R_1 + P_2 R_2$$

$$E(R) = (0,70 \times 160) + (0,30 \times 60)$$

$$E(R) = 130 \text{ 'dir.}$$

Yatırım fırsatının beklenen karı, 130 - 100 = 30 olacaktır.

Portföyün beklenen getirisi ise, portföyü oluşturan varlıkların beklenen getirilerinin ağırlıklı ortalamasıdır.

Menkul kıymetin portföydeki ağırlığı (wi)	Menkul kıymetin beklenen getirisi E(Ri)	Portföyün beklenen getirisi [wi* E(Ri)]
0,20	0,10	0,020
0,30	0,11	0,033
0,30	0,12	0,036
0,20	0,13	0,026
		E(Rportföy) = 0,115

Portföyün beklenen getirisi, portföydeki menkul kıymetlerin portföy içindeki ağırlıkları ile her bir menkul kıymetin beklenen getirisinin çarpımlarının toplamından oluşmaktadır. Buna göre söz konusu portföyün beklenen getirisi %11,5 olarak hesaplanmıştır.

6

Standart sapma veya **varyans**, olasılık dağılımının sıklığını göstermektedir ve portföy yönetiminde risk ölçüsü olarak kullanılmaktadır. Standart sapma veya varyans, her bir olası getirinin, beklenen getiriden ne kadar saptığını gösterir.

Varyans (σ^2), her bir olası sonucun beklenen getiriden farklarının karelerinin, olasılıklarla çarpımlarının toplanmasıyla bulunur. Varyansın karekökü ise, standart sapmayı vermektedir.

$$\sigma^2 = P[R_1 - E(R)]^2 + (1-P) [R_2 - E(R)]^2$$

$$\sigma^2 = 0,70 (160 - 130)^2 + 0,30 (60 - 130)^2$$

$$\sigma^2 = 2100 \text{ olarak bulunacaktır.}$$

Varyansın karekökü alınarak ($\sqrt{2100}$), standart sapma veya risk 45,83 olarak bulunur. Görüldüğü gibi, yatırımın standart sapması, beklenen kardan (45,83>30) daha büyük çıkmıştır. Beklenen karın yeterince büyük olup olmadığını değerlendirebilmek için, diğer yatırım alternatiflerine bakmak gerekir. Bunlara ilave olarak alternatif yatırım araçlarının getiri ve riskleri de hesaplanmalıdır. Risk ve getir hesaplamaları yapıldıktan sonra hangi yatırım aracına diğerine göre daha fazla yatırım yapılması gerektiği kararının verilmesi gerekir.

Değişim Katsayısı, her birim getiri için riski ölçmektedir. Portföy yönetiminde, değişim katsayısı, varlıkların getirilerine karşın ne kadar riskli olduklarını analiz etmede kullanılmaktadır.

Değişim Katsayısı =

Burada;

σ = Standart sapmayı

r = Getiri oranını göstermektedir.

PORTFÖY YÖNETİMİ

Örnek:

Menkul kıymetler borsasında işlem gören TK İşletmesine ait hisse senedinin hesaplanan standart sapması %40 ve getirisi ise %23 bulunmuştur. Bu durumda söz konusu hisse senedinin değişim katsayısı kaçtır?

Çözüm:

Değişim Katsayısı = $\frac{E(R_i) - R_f}{\sigma_i}$

$$\frac{0,23 - 0,09}{0,40} = 1,74$$

Sharpe Rasyosu, portföye dâhil olacak bir finansal varlığın seçiminde, beklenen getiriden risksiz faiz oranının çıkarılması (risk primi) ve bunun standart sapmaya bölünmesi gerektiğini ifade etmektedir

	E(Ri)	Standart Sapma σ_i	Rf	Sharpe Rasyosu [E(Ri)-Rf]/ σ_i
VARLIK I	%18	%30	%9	%30
VARLIK II	%36	%50	%9	%54

A, B, C ve D portföylerinin Sharpe oranı ile BM karşılaştırma ölçütünün (benchmark)

Sharpe oranı yer almaktadır. A ve B portföyleri karşılaştırma ölçütünün üstünde performans sergilerken C ve D portföyleri ise karşılaştırma ölçütünün performansının altında bir performans sergilemiştir:

Olasılık	Tahmini getiri
0,10	-0,20
0,15	-0,05
0,20	0,10
0,25	0,15
0,20	0,20
0,10	0,40

7

FAYDA FONKSİYONU VE YATIRIMCI TİPLERİ

Yatırımcılar, yatırımlarını risk ve beklenen getiriye göre yaparlar ve her yatırımcının risk-getiri profili farklıdır. Her yatırımcının, alternatif portföylere birer “fayda değeri” verdikleri varsayımından yola çıkarak, yatırımcıların fayda fonksiyonları oluşturulabilir. Fayda değerleri, söz konusu portföylerin risk ve getirilerine göre verilir.

$$F = E(R) - 0,005A^2$$

Burada;

F = Faydayı,

E(R) = Beklenen getiriyi,

A = Riskten kaçınma derecesini,

A^2 = Standart sapmayı göstermektedir

Fayda fonksiyonunda da görüldüğü gibi, beklenen getirinin artması, fayda değerini artırmakta; riskin artması ise fayda değerini düşürmektedir. Riskin, faydayı ne kadar düşürdüğü yatırımcının riskten kaçınma derecesine (A) bağlıdır. Fayda fonksiyonunda, riskten kaçınma derecesinin (A) artması, yatırımcının riskten daha fazla kaçındığını; A katsayısının küçülmesi, yatırımcının risk almaktan kaçınmadığını, diğer bir deyişle riski sevdiğini göstermektedir. Ayrıca, A=0 olduğunda, fayda beklenen getiriye eşit olmaktadır.

PORTFÖY YÖNETİMİ

Örnek:

Riskli kabul edilen hisse senedi yatırımının beklenen yıllık getirisi %20, standart sapması %30 ve risksiz devlet tahvilinin getirisi %8 ve standart sapması sıfırdır. Riskten kaçınma derecesini 3 kabul edildiğinde (3, normal bir riskten kaçınma sayısıdır), riskli ve risksiz yatırımların fayda değerlerini kaç olacaktır?

Çözüm:

Hisse senedi yatırımının fayda değeri;

$$F1 = 20 - (0,005 \times 3 \times 302)$$

$$F1 = \%6,5\text{'dur.}$$

Risksiz devlet tahvilinin fayda değeri;

$$F2 = 8 - (0,005 \times 3 \times 0)$$

$$F2 = \%8\text{'tir.}$$

Bu durumda, yatırımcı fayda değeri daha yüksek olan devlet tahvilini tercih edecektir

Riskten kaçan yatırımcılar, riski sevmezler ve riskten korkarlar. Bu nedenle, getirileri belli olan iki yatırımdan daha az riskli olanını tercih ederler. Riskten kaçan yatırımcı için risk primi sıfırdan yüksek olmalıdır. Risk primi ise bir yatırım aracının taşıdığı risklerin fiyatlara yansımaları olarak tanımlanır.

Riske karşı kayıtsız yatırımcılar, riskle ilgilenmezler. Onlar için hangi yatırımın seçileceği önemli değildir. Bu nedenle, yatırımcıların risk ve getiri arasında kayıtsız kaldıkları söylenebilir. Riske kayıtsız bir yatırımcı için, $A=0$ 'dır ve risk, yatırım kararlarını hiçbir şekilde etkilemez.

Riski seven yatırımcılar için, yatırımın beklenen faydası, yatırım yapmamanın beklenen faydasından daha büyüktür. Bu tip yatırımcılar için risk primi her zaman sıfır veya sıfırın altındadır. Diğer bir deyişle, risk almak için risksiz yatırımlara göre ek bir risk primi istemezler

YATIRIMLARLA İLGİLİ RİSKLER VE TOPLAM RİSKİN KAYNAKLARI

Portföy yönetiminin en önemli fonksiyonlarından biri, risk ve getiri arasında ilişki kurmaktır. Bilindiği gibi, herhangi bir menkul kıymete yatırım yaparken, dikkat edilecek en önemli unsur, söz konusu menkul kıymete ait risk ve getiri arasındaki ilişkidir. Çünkü yatırım araçlarının seçimi, büyük ölçüde bu iki unsurun karşılaştırılmasını ve bunlar arasında uygun bir değişimin yapılmasını gerektirir. Genellikle, yatırımcılar, getiri oranı hakkında oldukça fazla bilgiye sahip oldukları halde, risk kavramı hakkında yeterli bir bilgiye sahip değildirlere.

Bu nedenle, risk türleri ve toplam riskin kaynaklarının neler olduğunun açıklanması, bilinçli yatırım kararlarının alınması açısından çok büyük önem taşımaktadır. Görüldüğü gibi, sistematik risk, yatay eksene paralel bir doğru ile gösterilmiştir. Bunun anlamı, portföy ne kadar çeşitlendirilirse çeşitlendirilsin, bu risk aynı düzeyde kalacaktır. Ancak, sistematik risk, her zaman sabit değildir. Oluşturulan bazı portföyler için, söz konusu risk düzeyi daha aşağı veya daha yüksek bir seviyede oluşabilir. Her portföy için mutlaka bir sistematik risk söz konusudur. Toplam riskin kaynakları olan sistematik risk ve sistematik olmayan riskler aşağıdaki formülle gösterilebilir.

$$\sigma^2 = \sigma_{\text{Sistematik}}^2 + \sigma_{\text{Sistematik Olmayan}}^2$$

$$= \sigma_{\text{Sistematik}}^2 + \sigma_{\text{Sistematik Olmayan}}^2$$

$$+ \sigma_{\text{Sistematik Olmayan}}^2$$

$$+ \sigma_{\text{Sistematik Olmayan}}^2$$

$$+ \sigma_{\text{Sistematik Olmayan}}^2$$

Formülde ($\sigma_{\text{Sistematik}}$

) yatırım yapılan menkul değerlerin toplam riskini, ($\sigma_{\text{Sistematik Olmayan}}$

) menkul kıymetin sistematik riske karşı duyarlılığını, ($\sigma_{\text{Sistematik Olmayan}}$

) sistematik riskini, ($\sigma_{\text{Sistematik Olmayan}}$

PORTFÖY YÖNETİMİ

□) ise menkul kıymetin kendisine özgü olan ve sistematik olmayan riskini ifade etmektedir. Betanın alacağı değerler ve bu değerlere göre ilgili portföy için söz konusu olabilecek durumlar aşağıda özetlenmiştir.

☒☒Beta > 1: Bu durumda analiz döneminde ilgili portföy, piyasa endeksinden daha fazla değişkenliğe sahiptir. Örneğin portföyün beta katsayısı 1,5 ise ve piyasa endeksi %10'luk artış gösterdiğinde portföyün %15 artış göstermesi beklenir.

☒☒Beta < 1: Bu durumda analiz döneminde ilgili portföy, piyasa endeksinden daha az değişkenliğe sahiptir. Örneğin portföyün beta katsayısı 0,5 ise ve piyasa endeksi %10'luk artış gösterdiğinde portföyün %5 artış göstermesi beklenir.

☒☒Beta = 1: Bu durumda analiz döneminde ilgili portföy, piyasa endeksiyle aynı değişkenliğe sahiptir. Örneğin portföyün beta katsayısı 1 ise ve piyasa endeksi %10'luk artış gösterdiğinde portföyün de %10 artış göstermesi beklenir.

Beta (β): Beta katsayısı, riski ölçmede kullanılan bir metot olarak geliştirilmiştir. Beta, bir menkul kıymetin oynaklığını, bir bütün olarak piyasa oynaklığı ile ilişkilendirir.

Sistematik Riskin Kaynakları:

Piyasa riski olarak da nitelenen sistematik risk piyasanın taşıdığı ve piyasada işlem gören tüm finansal varlıkların etkilendiği risk sınıfıdır. Sistematik risk, beta katsayısı ile ölçülür. Piyasa riski finansal varlığın dışında ortaya çıkan ekonomik, politik, doğal afet ve sosyal koşulların ortaya koyduğu ve finansal varlığın getirisini etkileyen bir tehlikeye işaret eder. Sistematik risk, portföyün çeşitlendirilmesi ile giderilemeyen risk olarak da tanımlanabilir.

Satın Alma Gücü Riski:

Satın alma gücü riski, enflasyon riski olarak da ifade edilebilir. Enflasyon riski, yatırıma tahsis edilen paranın enflasyonun etkisi ile satın alma gücünün azalması olarak kendini göstermektedir. Satın alma gücü riski, fiyat düzeylerindeki değişimler nedeniyle satın alma gücündeki potansiyel kayıplar olarak da tanımlanabilir. Diğer bir anlatımla, satın alma gücü riski, fiyatlar genel seviyesindeki artış oranının, varlık getiri oranından daha yüksek olmasının getirdiği risktir.

Hisse Senetleri ve Enflasyon Riski: Hisse senetlerinin enflasyondan tahvillere göre daha az etkilendiği söylenebilir. Hisse senetlerinin enflasyona karşı dayanıklı olduğu fikrini ileri sürenler, enflasyonla birlikte, işletmenin varlıklarının değeri ile satış ve kârının artacağını düşünmektedirler.

Faiz Oranı Riski:

Faiz oranı riski, yatırım yapılan menkul kıymetin fiyatının piyasadaki faiz oranlarından olumsuz olarak etkilenmesi durumunu ifade eder. Genelde faiz oranları ile menkul kıymetlerin fiyatları arasında ters yönlü bir etkileşim söz konusudur. Faiz oranlarındaki yükselme fiyatlarda düşüşe, faiz oranlarındaki düşme eğilimi ise menkul kıymetlerin fiyatlarında gözle görülür artışla neden olmaktadır.

Piyasa Riski:

Sermaye piyasasında, zaman zaman belirli bir neden veya nedenlere bağlanabilen, bazen de hiç bir geçerli neden olmadan, finansal varlıkların pazar fiyatlarında büyük düşüşler olabilir. İşte, böyle bir fiyat düşüşünün yatırımcının verimi üzerindeki olumsuz etkisi piyasa riskini oluşturur.

Politik Risk:

Dünyada meydana gelen siyasi ve ekonomik krizler, savaşlar, yatırımcıların davranışları üzerinde oldukça etkilidir. Politik riskin bir başka boyutu da, uluslararası ticaretin hacmi ile ilgilidir. Koruma

PORTFÖY YÖNETİMİ

girişimleri, kotalar, döviz kurundaki dalgalanmalar veya yabancı sermaye yatırımları, bu riskin unsurlarını oluşturmaktadır.

Kur Riski:

Kur riski, bazı kaynaklarda döviz riski olarak da ifade edilmektedir. Kur riski, yabancı para cinsinden yapılan yatırımlarda paraların değerinin değişmesi durumunda ortaya çıkan bir risktir.

Finansal Risk:

Finansal risk, işletmenin borç ödeme yeterliğinin azalmasıdır. Buradaki risk, firmanın faaliyetlerini öz kaynaklarla veya yabancı kaynaklarla finanse etmesine bağlı olarak ortaya çıkar. Finansal risk, firma gelirlerinin borçlanma sonucu sürekliliğini kaybetmesi ve başta ekonomik olmak üzere, çevresel koşullarda özel ya da genel bir değişikliğe ayak uyduramayarak, faiz ve kâr payı ödemelerin gerçekleştirilecek gelir düzeyinin altına düşmesi tehlikesidir. Yatırımcı açısından finansal risk, menkul kıymetlerine yatırım yaptığı işletmenin aşağıdaki faktörlerine bağlı olarak artar.

1. İşletmenin borçlarının artması,
2. Satışlarında dalgalanma,
3. Hammadde fiyatlarında artış olasılığı,
4. Grev,
5. Üretimin modasının geçmesi,

İş ve Endüstri Riski:

Bazen bir veya birkaç iş kolunda faaliyet gösteren firmaların, kârlarında meydana gelen değişimler, bu firmalara ait hisse senedi fiyatlarında belirgin dalgalanmalara neden olmaktadır. Söz konusu hisse senetlerine yatırım yapan yatırımcı, sermaye ya da gelir kaybına uğramaktadır.

Yönetim Riski:

İşletme yönetim sürecinde alınan hatalı kararların ve bunların uygulanmasında yapılan hataların, finansal varlığın verimini ve değerini olumsuz yönde etkileme olasılığına yönetim riski denir.

10

Bu Özetin tamamını,Çıkmış Sorularını,Deneme Sorularını adresinize gönderiyoruz!...

Tıklayınız 

<https://www.kolaysinavlar.com/portfoy-yonetimi-ady212u?search=bsi206u>